Mustang (segle XVII)

Autor:
Data de publicació: 08-04-2011

La Montse Sarret sempre em va dir (anys 2008-2009) que la paraula flamenco venia de flama.... així com en Magrinyà em deia que Mustang venia de mesteng

Mustang

Mustang adoptat de l'Oficina de Gestió de Terres

Mustangs de moviment lliure prop de Chinle, Arizona

País d'origen
Amèrica del Nord

Trets

Característiques distintives
Petit, compacte, bon os, molt resistent

Equus ferus caballus

El mustang és un cavall lliure de l'oest dels Estats Units, descendent dels cavalls portats a les Amèriques pels conqueridors espanyols. Els mustangs sovint són anomenats cavalls salvatges, però com que descendeixen d'animals que van ser domesticats, en realitat són cavalls salvatges. Els mustangs originals eren cavalls colonials espanyols, però moltes altres races i tipus de cavalls van contribuir al mustang modern, resultant ara en fenotips diversos. Alguns cavalls que deambulen lliurement són relativament inalterats respecte al bestiar espanyol original, i estan més fortament representats a les poblacions més aïllades.

El 1971, el Congrés dels Estats Units va reconèixer que "els cavalls i ascos salvatges i lliures són símbols vius de l'esperit històric i pioner de l'Oest, que continuen contribuint a la diversitat de formes de vida dins la Nació i enriquint la vida del poble americà." [1] La població de cavalls lliures està gestionada i protegida per l'Oficina de Gestió de Terres dels EUA (BLM).

La controvèrsia gira entorn del repartiment de terres i recursos entre els mustangs i el bestiar de la indústria ramadera, així com dels mètodes amb què el BLM gestiona la seva població. El mètode més comú de gestió poblacional és reunir l'excés de població i oferir-la a l'adopció per part de particulars. Hi ha un nombre insuficient d'adoptants, així que molts cavalls que abans eren lliures ara viuen en zones temporals i de llarga durada amb la preocupació que els animals puguin ser venuts per a carn de cavall. Un altre debat se centra en la qüestió de si els mustangs —i els cavalls en general— són una espècie autòctona o una espècie invasora introduïda a les terres que habiten.

Continguts

Etimologia i

Tot i que els Mustangs lliures són anomenats cavalls "salvatges", descendeixen de cavalls domesticats i salvatges. [a]

Segons l'Oxford English Dictionary (OED), la paraula anglesa mustang probablement va ser presa de dues paraules espanyoles essencialment sinònimes, mestengo (o mesteño) i mostrenco. [4] El lexicògraf anglès John Minsheu va glossar ambdues paraules juntament com a 'strayer' en el seu diccionari de 1599. [4] El mostrenco s'utilitzava des del segle XIII, mentre que el mestengo està documentat des de finals del segle XV. [4]

En espanyol mexicà, tant mesteño com mostrenco s'utilitzaven de manera intercanviable i significaven cavalls, mules i bestiar salvatges i salvatges que vagaven lliures per la immensitat del camp mexicà; sinònim de salvatge, indomable, bronco, ferotge, salvatge. [5][6][7] La definició mexicana és la que adopten els americans. [8]

A Espanya, Mesteño es referia originalment a qualsevol animal de bestiar abandonat de propietat incerta que acabés sota la propietat del poderós gremi transhumant de ramaders merins a l'Espanya medieval, anomenat la Mesta (Honrado Concejo de la Mesta); en castellà, mesteño significa "lo que toca o pertenece a la Mesta", que es tradueix com "allò que pertany a la Mesta". [9][10][11][4] El nom de la Mesta derivava finalment del llatí: mixta, literalment 'mixta', referint-se a la propietat comuna dels animals del gremi per part de diverses parts. [11] Mentre que Mostrenco són qualsevol bé, incloent-hi bèsties i joies, que havien estat abandonats o la seva propietat sigui incerta i, com a tals, després d'un any i un dia passen a ser propietat del príncep o de la comunitat que en tingui privilegi. Deriva de mostrar, que significa "presentar" o "manifestar" perquè, per llei, després de trobar aquests béns, han de presentar-los o manifestar-los a les autoritats. [12][13][14] A Espanya, també significa una persona que no té casa ni amo, algú ignorant o lent per raonar o aprendre, i algú que és gras i pesat. [15] El 1936, el 'mustang' anglès havia estat cedit de nou a l'espanyol com a mustango. [4]

Els "Mustangers" (espanyol: mesteñeros) eren vaquers (vaqueros) que capturaven, trencaven i conduïen cavalls lliures fins al mercat dels territoris espanyols i posteriorment americans del que avui és el nord de Mèxic, Texas, Nou Mèxic i Califòrnia. Van capturar els cavalls que recorrien les Grans Planes, la vall de San Joaquín a Califòrnia i, més tard, la Gran Conca, des del segle XVIII fins a principis del segle XX. [16][17]

Característiques i

Euga mustang i poltre amb semental a la zona de gestió de manats (HMA de West Warm Springs) a Oregon
Vegeu també: Llista d'àrees de gestió de ramats del BLM

Els mustangs originals eren cavalls colonials espanyols, però moltes altres races i tipus de cavalls van contribuir al mustang modern, donant lloc a fenotips diferents. Els Mustangs de tots els tipus de cos es descriuen com a segurs al

pas i amb bona resistència. Poden tenir qualsevol color de pelatge. [18] A totes les Àrees de Gestió de Ramats gestionades per l'Oficina de Gestió de Terres, predomina el tipus cavall lleuger de muntar, tot i que també existeixen alguns cavalls amb característiques de cavall de tir, majoritàriament separats d'altres mustangs i confinats a zones específiques. [19] Algunes manades mostren signes de la introducció de pura sang o altres tipus de cavalls de curses lleugers a les manades, un procés que també va conduir en part a la creació de l'American Quarter Horse. [20]

El mustang de l'oest modern té diverses poblacions de cria diferents avui dia que estan genèticament aïllades entre si i, per tant, tenen trets distintius que es poden atribuir a ramats concrets. [cal citació] Les contribucions genètiques a les manades de mustang que avui dia es mouen lliurement inclouen diversos cavalls de ranxo que van escapar o van ser expulsats a terres públiques, i cavalls abandonats utilitzats per la Cavalleria dels Estats Units. [b] Per exemple, a Idaho algunes Àrees de Gestió de Ramats (HMA) contenen animals amb descendència coneguda de sementals pura sang i quarter horse formats amb ramats ferals. [23] Les manades situades en dues HMA al centre de Nevada produeixen cavalls arrissats. [24][25] Altres, com certes bandes a Wyoming, tenen característiques consistents amb races de cavalls amb marxa. [26]

Molts ramats van ser analitzats per a polimorfismes de grups sanguinis espanyols (coneguts comunament com a "marcadors sanguinis") i loci d'ADN microsatèl·lit. [27] L'anàlisi dels marcadors sanguinis va confirmar que alguns tenien ascendència espanyola significativa, concretament el Cerbat Mustang, el Pryor Mountain Mustang i alguns cavalls de la HMA de Sulphur Springs. [28] També es diu que el Kiger Mustang tenia sang espanyola[19][dubtós – discutir] i l'ADN microsatèl·lit posterior va confirmar l'ascendència espanyola del Pryor Mountain Mustang. [29]

Els cavalls en diverses altres HMA presenten trets de cavall espanyol, com la coloració de color apagada i les marques primitives. [c] Els estudis genètics d'altres ramats mostren diverses barreges d'influències espanyoles, cavalls de marxa, cavall de tir i poni. [34]

L'alçada varia a l'oest, però la majoria són petites, generalment de 14 a 15 mans (56 a 60 polzades, 142 a 152 cm), i no superen les 16 mans (64 polzades, 163 cm), fins i tot en ramats amb ascendència de tir o pura sang. [d] Alguns criadors de cavalls domèstics consideren que els ramats de mustang de l'oest són endogàmics i de qualitat inferior. Tanmateix, els partidaris del mustang argumenten que els animals són simplement petits a causa de les seves dures condicions de vida i que la selecció natural ha eliminat molts trets que condueixen a la debilitat o la inferioritat. [cal citació]

L'ara desapareguda American Mustang Association va desenvolupar un estàndard de raça per a aquells mustangs que porten trets morfofològics associats als primers cavalls espanyols. Aquests inclouen un cos ben proporcionat amb un cap net i refinat, front ample i musell petit. El perfil facial pot ser recte o lleugerament convex. Les creus són d'alçada moderada, i l'espatlla ha de ser "llarga i inclinada". L'estàndard considera desitjable una esquena molt curta, un gruix profund i una unió muscular sobre les entrades. La crua és arrodonida, ni massa plana ni massa de grop d'oca. La cua és baixa. Les cames han d'estar rectes i segures. Els cascos són rodons i densos. [18] La dilució del color dun i les marques primitives són especialment comunes entre els cavalls de tipus espanyol. [35]

Història

1493–1600

Gran manada de mustangs lliures galopant per les planes d'Utah

Els cavalls moderns van ser portats per primera vegada a les Amèriques amb els conquistadors, començant per Colom, que va importar cavalls d'Espanya a les Índies Occidentals en el seu segon viatge el 1493. [37] Els cavalls van arribar al continent amb l'arribada de Cortés el 1519. [38] Cap al 1525, Cortés havia importat prou cavalls per crear un nucli de cria de cavalls a Mèxic. [39]

Una hipòtesi sostenia que les poblacions de cavalls al nord de Mèxic es van originar a mitjans del segle XVI amb les expedicions de Narváez, de Soto o Coronado, però ha estat refutada. [40][41] La cria de cavalls en nombre suficient per establir una població autosuficient es va desenvolupar al que avui és el sud-oest dels Estats Units a partir de 1598, quan Juan de Oñate va fundar Santa Fe de Nuevo México. De 75 cavalls en la seva expedició original, va ampliar el seu ramat fins a 800, i a partir d'aquí la població de cavalls va augmentar ràpidament. [41]

Tot i que els espanyols també van portar cavalls a Florida al segle XVI,[42] es creu que els cavalls choctaw i chickasaw

del que avui és el sud-est dels Estats Units descendeixen dels mustangs occidentals que es van desplaçar cap a l'est, i per tant els cavalls espanyols a Florida no van influir en els mustangs. [41]

Dispersió als segles XVII

Dispersió dels cavalls, 1600–1775[43]

Els nadius americans van integrar fàcilment l'ús del cavall a les seves cultures. Ràpidament van adoptar el cavall com a mitjà principal de transport. Els cavalls van substituir el gos com a animal de càrrega i van canviar les cultures natives pel que fa a la guerra, el comerç i fins i tot la dieta—la capacitat de perseguir bisons va permetre a algunes persones abandonar l'agricultura per caçar a cavall. [44]

Santa Fe es va convertir en un important centre comercial al segle XVII.[45] Tot i que les lleis espanyoles prohibien als nadius americans muntar a cavall, els espanyols utilitzaven pobles nadius com a servents, i alguns tenien la tasca de cuidar el bestiar, aprenent així habilitats per manejar cavalls. [43] Els colons d'Oñate també van perdre molts dels seus cavalls. [46] Alguns es van allunyar perquè els espanyols generalment no els mantenien en recintes tancats,[47] i els nadius de la zona capturaven alguns d'aquests estrames. [48] Altres cavalls eren intercanviats pels colons d'Oñate per dones, o menjar i altres béns. [41] Inicialment, els cavalls obtinguts pels nadius simplement es menjaven, juntament amb qualsevol bestiar capturat o robat. [49] Però a mesura que les persones amb habilitats per manejar cavalls fugien del control espanyol, de vegades amb alguns cavalls entrenats, les tribus locals van començar a utilitzar els cavalls per muntar i com a animals de càrrega. Cap al 1659, els assentaments van informar de ser saquejats per cavalls, i a la dècada de 1660 els "apaches"[e] intercanviaven capturats humans per cavalls. [50] La Revolta Pueblo de 1680 també va provocar que un gran nombre de cavalls arribessin a mans dels nadius, la major afluència puntual de la història. [48]

Del poble Pueblo, els cavalls es van intercanviar amb els apatxes, navajos i utes. Els comanxes van adquirir cavalls i els van proporcionar als shoshone. [51] Els Shoshone de l'Est i els Utes del Sud es van convertir en comerciants que van distribuir cavalls i la cultura eqüestre des de Nou Mèxic fins a les planes del nord. [52] A l'oest de la divisòria continental, la distribució dels cavalls es va desplaçar ràpidament cap al nord al llarg de les vessants occidentals de les Muntanyes Rocalloses, vorejant regions desèrtiques[45] com la Gran Conca i l'oest de l'altiplà de Colorado. [52][f] Els cavalls van arribar al que avui és el sud d'Idaho cap al 1690. [43] El poble shoshone del nord a la vall del riu Snake tenia cavalls l'any 1700. [53][g] Cap al 1730, van arribar a la conca del Columbia i es trobaven a l'est de la divisòria continental a les Grans Planes del nord. [43] El poble Blackfeet d'Alberta ja tenia cavalls cap al 1750. [54] El poble Nez Perce, en particular, es va convertir en mestre criador de cavalls i va desenvolupar una de les primeres races clarament americanes, l'Appaloosa. La majoria d'altres tribus no practicaven grans quantitats de cria selectiva, tot i que buscaven cavalls desitjables mitjançant l'adquisició i ràpidament eliminaven aquells amb trets indesitjables. [cal citació] Cap al 1769, la majoria dels indis de les planes ja tenien cavalls. [53][55]

En aquest període, les missions espanyoles també eren font de bestiar errant i robat, especialment al que avui són Texas i Califòrnia. [56] Els espanyols van portar cavalls a Califòrnia per utilitzar-los a les seves missions i granges, on es van establir assentaments permanents el 1769. [55] El nombre de cavalls va créixer ràpidament, amb una població de 24.000 cavalls registrada l'any 1800. [57] Cap al 1805, hi havia tants cavalls a Califòrnia que la gent va començar a matar animals no desitjats per reduir la superpoblació. [58] Tanmateix, a causa de les barreres que presentaven les serralades i els deserts, la població de Califòrnia no va influir significativament en el nombre de cavalls en altres llocs en aquell moment. [55][h] Els cavalls a Califòrnia es descrivien com a de "qualitat excepcional". [58]

A la conca superior del Mississipí i a les regions dels Grans Llacs, els francesos eren una altra font de cavalls. Tot i que el comerç de cavalls amb els nadius estava prohibit, hi havia individus disposats a fer tràfics il·legals, i ja el 1675, la gent d'Illinois tenia cavalls. Els animals identificats com a "canadencs", "francesos" o "normands" es trobaven a la regió dels Grans Llacs, amb un cens de 1782 a Fort Detroit que llistava més de 1000 animals. [60] Cap al 1770, es trobaven cavalls espanyols en aquella zona,[43] i hi havia una zona clara des d'Ontario i Saskatchewan fins a St. Louis, on cavalls de tipus canadenc, especialment les varietats més petites, es creuaven amb mustangs d'ascendència espanyola. Els cavalls francocanadencs també podien moure's lliurement i es desplaçaven cap a l'oest, influenciant especialment els ramats de cavalls a les planes del nord i a l'interior del nord-oest. [60]

Tot i que els cavalls van ser portats de Mèxic a Texas ja el 1542, una població estable no va existir fins al 1686, quan l'expedició d'Alonso de León va arribar amb 700 cavalls. Des d'allà, grups posteriors en van portar milers més, deixant deliberadament alguns cavalls i bestiar per defensar-se sols en diversos llocs, mentre d'altres es desviaven. [61] El 1787, aquests animals s'havien multiplicat fins al punt que una batuda va reunir gairebé 8.000 "mustangs i bestiar lliures". [62] Es deia que l'oest-centre de Texas, entre el riu Grande i el canyó de Palo Duro, tenia la població més

concentrada de cavalls ferals de les Amèriques. [54] A tot l'oest, els cavalls van escapar del control humà i van formar ramats salvatges, i a finals del segle XVIII, el nombre més gran es trobava als estats de Texas, Oklahoma, Colorado i Nou Mèxic. [54]

Segle XIX

El territori comanche, 1850, correspon aproximadament a la ubicació del major nombre de mustangs a mitjan segle XIX

Una referència de principis del segle XIX als mustangs segons fonts americanes prové de Zebulon Pike, que el 1808 va notar el pas de ramats de "mustangs o cavalls salvatges". El 1821, Stephen Austin va anotar al seu diari que havia vist uns 150 mustangs. [63][i]

Les estimacions de quan va arribar el màxim població de mustangs i el nombre total varien molt entre fonts. No es va fer cap cens exhaustiu del nombre de cavalls ferals fins a l'època de la Llei de Cavalls i Burros Salvatges i Lliures de 1971, i qualsevol estimació anterior, especialment abans del segle XX, és especulativa. [64] Algunes fonts simplement afirmen que "milions" de mustangs van recórrer l'oest d'Amèrica del Nord. [65][66] El 1959, el geògraf Tom L. McKnight[j] va suggerir que la població va assolir el seu màxim a finals del 1700 o principis del XIX, i que "les millors estimacions aparentment es troben entre dos i cinc milions". [54] L'historiador J. Frank Dobie va hipotetitzar que la població va arribar al seu punt àlgid cap al final de la Guerra Mexicanoamericana el 1848, afirmant: "La meva pròpia hipòtesi és que en cap moment hi havia més d'un milió de mustangs a Texas i no més d'un milió més escampats per la resta de l'Oest." [68] J. Edward de Steiguer[k] va qüestionar la suposició més baixa de Dobie per ser encara massa alta. [70]

El 1839, el nombre de mustangs a Texas s'havia incrementat amb animals abandonats pels colons mexicans que havien estat ordenats a abandonar la Franja de Nueces. [71][72][l] Ulysses Grant, a les seves memòries, recordava haver vist el 1846 una immensa manada entre el riu Nueces i el riu Grande a Texas: «Fins on arribava l'ull a la nostra dreta, la manada s'estenia. Cap a l'esquerra, s'estenia per igual. No es podia estimar el nombre d'animals que hi havia dins; No tinc ni idea que tots haguessin pogut ser atrapats a l'estat de Rhode Island, o a Delaware, en algun moment." [74] Quan la zona va ser cedida als EUA el 1848, aquests cavalls i altres de les zones circumdants van ser recollits i seguits cap al nord i l'est,[75], cosa que va provocar l'eliminació gairebé total dels mustangs en aquella zona el 1860. [73]

Més a l'oest, la primera observació coneguda d'un cavall lliure a la Gran Conca va ser feta per John Bidwell prop dels Humboldt Sinks el 1841. Tot i que John Charles Fremont va notar milers de cavalls a Califòrnia,[76] l'únic senyal de cavalls del qual va parlar a la Gran Conca, que ell mateix va anomenar, eren les petjades al voltant del llac Pyramid, i els nadius que hi va trobar estaven sense cavalls. [77][m] El 1861, un altre grup va veure set cavalls lliures prop de la serralada Stillwater. [79] En general, els ramats de cavalls lliures a l'interior de Nevada es van establir a finals del segle XIX a partir de cavalls de colons fugitius. [76][80][81]

Segle XX

A principis del segle XX, milers de cavalls lliures van ser recollits per utilitzar-los a la Guerra Hispanoamericana[82] i a la Primera Guerra Mundial. [83]

Cap al 1920, Bob Brislawn, que treballava com a empaquetador per al govern dels EUA, va reconèixer que els mustang originals estaven desapareixent i va fer esforços per preservar-los, establint finalment el Registre de Mustangs Espanyols. [84] El 1934, J. Frank Dobie va afirmar que només quedaven "uns pocs cavalls salvatges [salvatges] a Nevada, Wyoming i altres estats de l'Oest" i que "només queda un rastre de sang espanyola en la majoria d'ells"[85]. Altres fonts coincideixen que en aquell moment només quedaven "bosses" de mustangs que conservaven el tipus Colonial Spanish Horse. [86]

Cap al 1930, la gran majoria dels cavalls lliures es trobaven a l'oest de la Divisòria Continental, amb una població estimada entre 50.000 i 150.000 habitants. [87] Estaven gairebé completament confinats a les terres públiques restants administrades per l'Oficina General de Terres dels Estats Units (GLO) i a les pastures dels Boscos Nacionals als 11 Estats de l'Oest. [88] El 1934, la Llei Taylor de Pasturatge va establir el Servei de Pasturatge dels Estats Units per gestionar el pasturatge de bestiar en terres públiques, i el 1946, la GLO es va combinar amb el Servei de Pasturatge

per formar l'Oficina de Gestió de Terres (BLM),[89] que, juntament amb el Servei Forestal, es comprometia a retirar els cavalls ferals de les terres que administraven. [cal citació]

Als anys 50, la població de mustang va caure fins a uns 25.000 cavalls. [90] Els abusos vinculats a certs mètodes de captura, incloent-hi la caça des d'avions i l'enverinament de basses d'aigua, van portar a la primera llei federal de protecció de cavalls lliures el 1959. [91] Aquesta llei, titulada «Ús d'avions o vehicles motoritzats per caçar certs cavalls salvatges o ascos; la contaminació dels abeuradors"[92] popularment coneguda com la "Llei Annie del Cavall Salvatge", prohibia l'ús de vehicles motoritzats per capturar cavalls i ascos que deambulaven lliurement. [93] La protecció es va reforçar encara més amb la Llei de Cavalls i Burros Salvatges i Lliures de 1971 (WFRHABA). [94]

La Llei de Cavalls i Burros Salvatges i Lliures de 1971 preveia la protecció d'alguns ramats de cavalls i asques ja establerts. Va encarregar al BLM supervisar la protecció i gestió dels ramats lliures a les terres que administrava, i va atorgar al Servei Forestal dels EUA una autoritat similar sobre les terres dels Boscos Nacionals. [64] Alguns cavalls lliures també són gestionats pel Servei de Pesca i Vida Salvatge dels Estats Units[95] i pel Servei de Parcs Nacionals,[96], però en general no estan subjectes a gestió segons la Llei.[97] Un cens completat conjuntament amb l'aprovació de la Llei va trobar que hi havia aproximadament 17.300 cavalls (25.300 poblacions combinades de cavalls i ascos) a les terres administrades pel BLM i 2.039 als Boscos Nacionals. [98]

Segle XXI

El State Quarter de Nevada, amb el mustang

El BLM ha establert Àrees de Gestió de Ramats per determinar on es mantindran els cavalls com a poblacions lliures. [99] El BLM ha establert un Nivell de Gestió Adequat (AML) per a cada HMA, amb un total de 26.690 unitats a tota l'oficina,[100][101][102], però la població de mustang al camp a l'agost de 2017 s'estimava que havia crescut fins a més de 72.000 cavalls,[103] i va arribar a 88.090 el 2019. [100]

Més de la meitat de tots els mustangs lliures d'Amèrica del Nord es troben a Nevada (que inclou els cavalls al seu State Quarter), amb altres poblacions significatives a Califòrnia, Oregon, Utah, Montana i Wyoming. [104][n] Hi ha 45.000 cavalls més en instal·lacions de detenció. [103]

Controvèrsies sobre l'ús del sòl

Context prehistòric

Article principal: Evolució del cavall

Vegeu també: Domesticació del cavall

El cavall, clade Equidae, es va originar a Amèrica del Nord fa 55 milions d'anys. [105] A finals del Plistocè tardà, es coneixien dues línies de la família equina a Amèrica del Nord: el "caballine" o "cavall de potes robustes" que pertanyia al gènere Equus, estretament relacionat amb el cavall modern (Equus caballus)[106] i Haringtonhippus francisci, el "cavall de potes escampades", que no està estretament relacionat amb cap equí viu. [107][108][109][110] Al final de l'Últim Període Glacial, les no caballines es van extingir i les caballines van ser extirpades de les Amèriques. Diversos factors, incloent-hi el canvi climàtic i l'impacte dels caçadors humans acabats d'arribar, podrien haver estat la causa. [111] Així, abans de l'Intercanvi Colombià, l'evidència física més recent (macrofòssils — generalment ossos o dents) de la supervivència dels equids a les Amèriques data d'entre ?10.500 i 7.600 anys enrere. [112]

Qüestions

En part a causa de la prehistòria del cavall, hi ha controvèrsia sobre el paper que tenen els mustangs en l'ecosistema així com sobre el seu rang en l'ús prioritzat de terres públiques, especialment en relació amb el bestiar. Hi ha múltiples punts de vista. Alguns partidaris dels mustangs en terres públiques afirmen que, tot i no ser nadius, els mustangs són

una part "culturalment significativa" de l'Oest americà, i reconeixen que cal algun tipus de control de la població. [113] Un altre punt de vista és que els mustangs van rehabitar un nínxol ecològic que va quedar vacant quan els cavalls es van extingir a Amèrica del Nord,[114] amb una caracterització variant que els cavalls són una espècie nativa reintroduïda que hauria de ser legalment classificada com a "salvatge" en lloc de "feral" i gestionada com a fauna salvatge. L'argument de les "espècies natives" se centra en la premissa que els cavalls extirpats a les Amèriques fa 10.000 anys estan estretament relacionats amb el cavall modern tal com es va reintroduir. [115][116] Així, aquest debat se centra en part en la qüestió de si els cavalls van desenvolupar un ecomorfotip adaptat a l'ecosistema a mesura que va canviar en els 10.000 anys intermedis. [113]

La Wildlife Society considera els mustangs com una espècie introduïda, afirmant: "Des que els cavalls nadius nord-americans es van extingir, l'oest dels Estats Units s'ha tornat més àrid ... notablement, canviant els rols ecològics i de l'ecosistema que juguen els cavalls i els burros." i que desvien recursos i atenció de les espècies autòctones reals. [117] Un informe de 2013 del Consell Nacional de Recerca de les Acadèmies Nacionals de Ciències, Enginyeria i Medicina dels EUA va qüestionar la visió que el cavall era una espècie autòctona reintroduïda, afirmant que "el complex d'animals i vegetació ha canviat des que els cavalls van ser extirpats d'Amèrica del Nord". També va afirmar que la distinció entre nadiu i no nadiu no era la qüestió, sinó la "prioritat que el BLM dóna als cavalls i asques lliures en terres federals, en comparació amb altres usos". [118]

Els partidaris dels Mustangs defensen que el BLM doni més prioritat als mustangs que actualment, argumentant que s'assigna massa poc farratge als mustangs en relació amb el bestiar boví i les ovelles. [119] Els ramaders i altres persones vinculades a la indústria ramadera prefereixen una prioritat més baixa, argumentant essencialment que els seus mitjans de vida i les seves economies rurals estan amenaçats perquè depenen del forratge de les terres públiques per al seu bestiar. [120]

El debat sobre fins a quin punt els mustangs i el bestiar competeixen pel farratge és multifacètic. Els cavalls han estat adaptats per l'evolució per ocupar un nínxol ecològic caracteritzat per una vegetació de baixa qualitat. [121] Els defensors afirmen que la majoria de ramats actuals de mustang viuen en zones àrides que el bestiar no pot aprofitar completament a causa de la manca de fonts d'aigua. [122] Els Mustangs poden recórrer grans distàncies per trobar menjar i aigua; [123] Els defensors afirmen que els cavalls es troben entre 5 i 10 vegades més lluny que el bestiar per trobar farratge, trobant-lo en zones més inaccessibles. [119] A més, els cavalls són "fermentadors de l'intestí posterior", és a dir, digereixen els nutrients a través del cec en lloc d'un estómac amb múltiples cambres. [124] Tot i que això significa que extreuen menys energia d'una quantitat determinada de farratge, també vol dir que poden digerir el menjar més ràpidament i compensar la diferència d'eficiència augmentant la seva taxa de consum. En la pràctica, menjant més quantitats, els cavalls poden obtenir una nutrició adequada d'un farratge més pobre que els rumiants com el bestiar, i així poden sobreviure en zones on el bestiar morirà de fam. [121]

Tanmateix, mentre que el BLM classifica els cavalls per unitat animal (AUM) que mengen la mateixa quantitat de farratge que una parella vaca-vedella (la línia base d'1,0 per a la parella), els estudis sobre els patrons de pastura dels cavalls indiquen que probablement els cavalls consumeixen farratge a una taxa més propera a 1,5 AUM. [125] La gestió moderna dels prats també recomana eliminar tot el bestiar durant la temporada de creixement per maximitzar el recreixement del farratge. El pasturatge durant tot l'any per part de qualsevol ungulat no autòcton el degradarà,[126] especialment cavalls els incisius dels quals els permeten pasturar plantes molt a prop del terra, dificultant la recuperació. [117]

Gestió i adopció

Vegeu també: Gestió de cavalls lliures a Amèrica del Nord

Mustangs que funcionen lliurement en un camp situat dins de terres gestionades pel BLM
L'Oficina de Gestió de Terres (BLM) va rebre l'encàrrec del Congrés de protegir, gestionar i controlar cavalls i asques lliures sota l'autoritat de la Llei de Cavalls i Burros Salvatges i Lliures de 1971, per garantir que els ramats sans prosperin en pastures sanes segons la Llei Federal de Política i Gestió de Terres de 1976. [127] La dificultat sorgeix perquè la mida de les manades de mustang pot multiplicar-se ràpidament, augmentant fins a un 20% i possiblement més d'un 20% cada any, així que el control de la població suposa un repte. Quan no es gestiona, el nombre de poblacions pot superar el farratge disponible, cosa que porta a la fam. [128]

Hi ha pocs depredadors en l'era moderna capaços d'atacar mustangs adults sans,[129] i, en la majoria dels casos, els depredadors capaços de limitar el creixement de les mides de ramats de mustang ferals no es troben al mateix hàbitat

que la majoria de ramats ferals moderns. [130] Tot i que els llops i els pumes són dues espècies conegudes per depredar cavalls i que, en teoria, podrien controlar el creixement de la població,[130] en la pràctica, la depredació no és un mecanisme viable de control poblacional. Els llops eren històricament rars a la Gran Conca, i actualment no habiten,[131] on es mou la gran majoria dels mustangs. Tot i que s'ha documentat que depreden cavalls salvatges a Alberta, Canadà, no hi ha cap documentació coneguda sobre la depredació de llops sobre cavalls lliures als Estats Units. [130] S'ha documentat que els pumes depreden cavalls ferals als EUA, però en zones limitades i en petits nombres,[129] i principalment poltres. [130]

Un dels mandats clau del BLM sota la llei i les esmenes de 1971 és mantenir Nivells Adequats de Gestió (AML) de cavalls salvatges i asques en zones de pastures públiques on són gestionats pel govern federal. [132] El control de la població dins de l'AML s'aconsegueix mitjançant un programa de captura, tot i que no hi ha directrius o tècniques específiques per capturar mustangs. La majoria de mètodes són força estressants per als animals, fins i tot mortals. [133] El BLM permet l'ús de camions, quads, helicòpters i armes de foc per perseguir els cavalls fins a corrals o "trampes". Aquests mètodes sovint han provocat un esgotament extrem, lesions greus o fins i tot la mort dels cavalls. Les trampes "esquer" són una altra manera habitual d'acorralar els mustangs, normalment deixant palla o aigua en un corral camuflat mentre diferents tipus de sistemes de disparador tanquen les portes darrere dels cavalls. Un altre mètode, menys destructiu, utilitza un cavall domesticat, anomenat "Judas horse", que ha estat entrenat per conduir cavalls salvatges a un corral o corral. Un cop els mustangs són conduïts a una zona propera al corral de detenció, el cavall Judas és alliberat. La seva feina és després moure's fins al capdavant del ramat i conduir-los a una zona confinada. [134]

El Projecte Wild Mustang a Idaho és un projecte de 4-H i BLM per ajudar a augmentar les taxes d'adopció dels mustangs.
Des de 1978, els cavalls capturats s'han ofert per a adopció a individus o grups disposats i capaços de proporcionar una cura humana i a llarg termini. Durant dècades això va ser després del pagament d'una taxa base d'adopció de 125 dòlars, però al març de 2019, davant la sobrepoblació de mustangs, el BLM va començar a pagar 1.000 dòlars per adoptar un mustang. Els cavalls adoptats encara estan protegits per la Llei durant un any després de l'adopció, moment en què l'adoptant pot obtenir el títol del cavall. [100][135] Els cavalls que no podien ser adoptats havien de ser eutanasiats humanament. [127] En lloc d'eutanasiar els excés de cavalls, el BLM va començar a mantenir-los en "manteniment a llarg termini", una alternativa costosa[136] que pot costar als contribuents fins a 50.000 dòlars per cavall al llarg de la seva vida. [103] El 8 de desembre de 2004, un genet que modificava la Llei de Cavalls i Burros Salvatges i Lliures va ser adjuntat a un projecte de llei d'assignacions davant el Congrés per l'exsenador Conrad Burns. Això va modificar el programa d'adopció per permetre també la venda il·limitada de cavalls capturats que tinguessin "més de 10 anys" o que fossin "oferts sense èxit per a adopció almenys tres vegades". Des de 1978, hi havia un llenguatge específic a la Llei que prohibia al BLM vendre els cavalls a aquells que els portessin a l'escorxador, però l'esmena Burns va eliminar aquest llenguatge. [127][137] Per evitar que els cavalls es venguin a l'escorxador, el BLM ha implementat polítiques que limiten les vendes i exigeixen als compradors que certifiquin que no portaran els cavalls a l'escorxador. [64] El 2017, la primera administració Trump va començar a pressionar el Congrés perquè eliminés les barreres per implementar tant l'opció d'eutanasiar com la venda de cavalls excedents. [103]

Malgrat els esforços per intentar augmentar el nombre de cavalls adoptats, com l'Extreme Mustang Makeover, una competició promocional que dóna als entrenadors 100 dies per suavitzar i entrenar 100 mustangs perquè puguin ser adoptats mitjançant subhasta,[138] el nombre d'adopcions no s'acosta a trobar lloc per als cavalls excedents. S'esperava que el 2017 nasquessin deu mil poltres al pasturatge,[103] mentre que només s'esperava que s'adoptessin 2500 cavalls. Les alternatives als roundups per al control poblacional a l'àrea inclouen el control de la fertilitat, mitjançant la injecció de PZP, l'eliminació i la regulació natural. [103]

Els cavalls capturats són congelats al costat esquerre del coll pel BLM, utilitzant el Sistema Internacional d'Angles Alfa, un sistema d'angles i símbols alfa que no es poden alterar. Les marques comencen amb un símbol que indica l'organització registrada, en aquest cas el govern dels EUA, després dues xifres apilades que indiquen l'any de naixement del cavall i finalment el número de registre individual. Els cavalls capturats mantinguts en santuari també estan marcats al maluc esquerre amb números àrabs de quatre polzades d'alçada, que també són els últims quatre dígits de la marca de congelació al coll. [139]

Hi ha debat sobre si la marca de congelació ajuda a dissuadir l'escorxament il·legal i facilita el seguiment després de l'adopció o venda. Alguns ramats gestionats pel Servei Forestal dels Estats Units (USFS), com els de la Devil's Garden Plateau, han optat per implantar microxips com a mètode alternatiu d'identificació. En els darrers anys, el BLM també ha explorat programes pilot limitats per als cavalls amb microxip, a més de la marca de congelació, citant millores en el seguiment i la gestió del benestar. [140]

Vegeu

Portal dels cavalls

Kleppe contra Nou Mèxic
Llista d'àrees de gestió de ramats de l'Oficina de Gestió de Terres
Ford Mustang
Fundació del Patrimoni Mustang
P-51 Mustang

Notes

El cavall de Przewalski (Equus ferus przewalskii) és possiblement l'únic cavall salvatge real que encara existeix, però estudis recents suggereixen que el cavall de Przewalski podria haver estat domesticat breument fa mil·lennis. [2][3]
Exemples inclouen les Àrees de Gestió de Ramats a Califòrnia i Idaho. [21][22]
Vegeu, per exemple, High Rock[30] i Carter Reservoir HMAs, Califòrnia; [31] Twin Peaks HMA, Califòrnia/Nevada; [32] i Black Mountain HMA, Idaho. [33]
Es diu que alguns cavalls de la serra Pryor tenen menys de 14 mans (56 polzades, 142 cm),[35]. Cavalls estimats en fins a 16 mans (64 polzades, 163 cm) es troben en HMAs com Devils Garden Wild Horse Territory, Califòrnia,[36] i Challis HMA, Idaho. [34]
Apache era una paraula pueblo que significava 'enemic', i alguns relats antics es referien genèricament a totes les tribus hostils com a "apaches" independentment de la tribu implicada. [49]
Els cavalls no van arribar a la Gran Conca fins a la dècada de 1850.[52]
Els shoshone occidentals ocupaven l'interior de la Gran Conca, i no tenien accés a cavalls fins després de 1850. [52]
Va ser allà i al sud de les Grans Planes on Dobie va afirmar que "els cavalls espanyols van trobar vastes cadenes americanes que corresponen en clima i sòl a les terres àrides d'Espanya, el nord d'Àfrica i l'Aràbia d'on provenien". [59]
L'OED cita Fonts Mississ. III 273 per Pike; i "Journal, 5 de setembre." a Texas State Historical Association Quarterly (1904) VII. 300, per Austin. [63]
Tom L. McKnight c. 1929–2004, PhD Wisconsin 1955, professor de geografia, UCLA. [67]
"Ed" de Steiguer, PhD, professor a la Universitat d'Arizona. [69]
La zona també era coneguda com el "Desert del Cavall Salvatge"[73] o "Desert Mustang". [68]
Tot i que, en general, els nadius americans del desert de la Gran Conca no tenien cavalls, els Bannocks eren una branca dels Paiute del Nord al sud i nord-oest d'Oregon[52] que va desenvolupar una cultura eqüestre. Potser tenen la tribu que va atacar un membre del grup Ogden als Humboldt Sinks el 1829. [78]
Uns pocs centenars de cavalls lliures sobreviuen a Alberta i la Colúmbia Britànica
"Bestiar" en aquest context inclou ovelles, bestiar i cavalls. [126]

Referències

"La Llei de Cavalls i Burros Salvatges i Lliures de 1971, amb les seves modificacions" (PDF). Arxivat de l'original (PDF) el 29 de maig de 2013. Recuperat el 26 d'abril de 2012.
"Quan és 'salvatge' realment 'salvatge'?". La biografia de The Last Wild Horse: El retorn de Takhi a Mongòlia. Museu Americà d'Història Natural. Arxivat de l'original el 7 de maig de 2015. Recuperat el 25 de maig de 2015.
"L'ADN antic capgira l'arbre genealògic dels cavalls". Ciència. Associació Americana per a l'Avanç de la Ciència. 22 de febrer de 2018. Recuperat el 20 de juny de 2018.
"Mustang, N.". Oxford English Dictionary Online (3a ed.). Oxford University Press. 2003.

Salvá y Pérez, Vicente (1846). Nou diccionari de la llengua castellana que comprende la última edició íntegra, molt rectificada i millorada: del publicat per la Academia española. París: Librería de Don Vicente Salvá. p. 714. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
Domínguez, Ramon Joaquín (1856). Diccionario nacional ó gran diccionario clásico de la lengua Española (Sisena ed.). Madrid: Mellado. p. 222. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
García Icazbalceta, Joaquín; García Pimentel, Luis (1899). Vocabulari de mexicanismos. Mèxic: La Europea. p. 59. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
Ganilh, Anthony (1838). Mèxic contra Texas Una novel·la descriptiva, la majoria dels personatges de la qual són persones vives. Filadèlfia: N. Siegfried. p. 344. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
Diccionari de la llengua castellan, Volum 4. Madrid: Imprenta de Francisco del Hierro. 1734. p. 556. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
"Diccionari d'Etimologia en línia". EtymOnline.com. Arxivat de l'original el 5 de juny de 2015. Consultat el 21 de maig de 2015.
"Mesta, n.". Oxford English Dictionary Online (3a ed.). Oxford University Press. 2001.
BASTÚS, Joaquín (1856). Memoràndum Anual i Perpès de Tots els Acontecimientos Naturals O Estraordinarios, Historicos Civiles Y Religiosos... Esplicando El Origen, la Etimologia, El Significado Y la Història de Cada Uno de Ellos, Volum 2. Barcelona: El Porvenir. pp. 1245–1246. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
Diccionari de la llengua castellana, Volum 4. Madrid: Imprenta de Francisco del Hierro. 1734. p. 617. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
White, Joseph M. (1839). Una nova col·lecció de lleis, cartes i ordenances locals dels governs de Gran Bretanya, França i Espanya. Filadèlfia: T. & J.W. Johnson. p. 365. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
Diccionari de la llengua castellana (Quarta ed.). Madrid: Impresora de la Real Academia. 1803. p. 571. Recuperat el 29 d'abril de 2025.
Jones, C. Allan (2005). Arrels de Texas: Agricultura i vida rural abans de la Guerra Civil. Texas A&M University Press. pp. 74–75.
Latta, Frank Forrest (1980). Joaquín Murrieta i les seves colles de cavalls. Santa Cruz, Califòrnia: Bear State Books. p. 84.
Hendricks, Bonnie L. (2007). International Encyclopedia of Horse Races (edició en rústica). Norman: University of Oklahoma Press. pp. 18–19, 301–303. ISBN 978-0-8061-3884-8. Arxivat de l'original el 28 de juny de 2014. Recuperat el 29 de maig de 2015.
"Races de bestiar – Mustang (cavall)". ANSI.OKState.edu. Departament de Ciències Animals, Universitat Estatal d'Oklahoma. 7 de maig de 2002. Arxivat de l'original l'11 de maig de 2015. Recuperat el 29 de maig de 2015.
Twombly, Matthew; Baptista, Fernando G.; Healy, Patricia (març de 2014). "El retorn d'un nadiu: Com el cavall va tornar a casa al Nou Món". National Geographic. Arxivat de l'original el 20 de maig de 2015. Recuperat l'11 de juny de 2015.
"Califòrnia–Cavalls Salvatges i Burros". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. Arxivat de l'original el 15 de juny de 2015. Recuperat l'1 de juny de 2015.
"Programa de Cavalls Salvatges d'Idaho". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. Arxivat de l'original el 16 de juny de 2015. Recuperat l'1 de juny de 2015.
"Idaho's Wild Horse Program". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. Archived from the original on June 19, 2015. Retrieved June 1, 2015.
"ROCKY HILLS HMA". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. January 9, 2008. Archived from the original on June 20, 2015. Retrieved June 14, 2015.
"CALLAGHAN HMA". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. January 9, 2008. Archived from the original on June 20, 2015. Retrieved June 14, 2015.
"dividebasin". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. March 5, 2013. Archived from the original on June 19, 2015. Retrieved June 4, 2015.
"5". Genetic Diversity in Free-ranging Horse and Burro Populations (Report). Washington DC: National Research Council, National Academies Press. 2013. pp. 144–145. Archived from the original on December 1, 2017.
"5". Genetic Diversity in Free-ranging Horse and Burro Populations (Report). Washington DC: National Research Council, National Academies Press. 2013. p. 152. Archived from the original on December 1, 2017.
Cothran, E. Gus. "Genetic Analysis of the Pryor Mountains HMA, MT" (PDF). Department of Veterinary Integrative Bioscience, Texas A&M University. Archived from the original (PDF) on September 23, 2015 – via BLM.gov.
"High Rock Herd Management Area,Wild Horses & Burros, Bureau of Land Management California". 18 February 2016. Archived from the original on March 4, 2016. Retrieved May 8, 2016.
"Carter Reservoir Herd Management Area (CA-269)". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. Archived from the original on June 16, 2015. Retrieved June 4, 2015.
"Twin Peaks Herd Management Area (CA-242)". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. 18 February 2016. Archived from the original on March 4, 2016. Retrieved May 8, 2016.
"Black Mountain HMA". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. March 18, 2015. Archived from the original on

June 19, 2015. Retrieved June 4, 2015.
"Challis HMA". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. August 12, 2013. Archived from the original on May 11, 2015. Retrieved June 4, 2015.
Pomeranz, Lynne; Massingham, Rhonda (2006). Among wild horses a portrait of the Pryor Mountain mustangs. North Adams, Massachusetts: Storey Publishing. p. 26. ISBN 978-1-61212-213-7.
"Devils Garden Wild Horse Territory, Wild Horses & Burros, Bureau of Land Management California". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. October 24, 2013. Archived from the original on June 19, 2015. Retrieved June 4, 2015.
Bennett 1998, p. 14.
Bennett 1998, p. 193.
Bennett 1998, p. 205.
Haines, "Where Did the Plains Indians Get Their Horses?", January 1938
Bennett 1998, pp. 329–331.
Bennett 1998, p. 345.
Haines, "The Northward Spread of Horses Among the Plains Indians", July 1938, p. 430
Lobell, Jarrett A.; Powell, Eric A. (July–August 2015). "The Story of the Horse". Archaeology. p. 33. Archived from the original on January 2, 2017. Retrieved September 26, 2016.
Haines, "Where Did the Plains Indians Get Their Horses?", January 1938, p. 117
de Steiguer 2011, p. 70.
Bennett 1998, p. 330.
"Horses Spread Across the Land". A Song for the Horse Nation. Smithsonian Institution. Archived from the original on February 19, 2015. Retrieved June 14, 2015.
Dobie 2005, p. 36.
Haines, "The Northward Spread of Horses Among the Plains Indians", July 1938, p. 431
"Horse Trading Among Nations". A Song for the Horse Nation. Smithsonian Institution. Archived from the original on May 16, 2015. Retrieved June 14, 2015.
Kuiper, Kathleen, ed. (2011). American Indians of California, the Great Basin, and the Southwest. Britannica Educational Publications. p. 46. ISBN 978-1-61530-712-8.
Bennett 1998, p. 388.
McKnight 1959, pp. 511–513.
Dobie 2005, p. 41.
de Steiguer 2011, pp. 73–74.
Bennett 1998, p. 374.
de Steiguer 2011, p. 76.
Dobie 2005, p. 23.
Bennett 1998, pp. 384–385.
de Steiguer 2011, p. 74.
de Steiguer 2011, p. 75.
Simpson, J. A. (1989). "Mustang". Oxford English Dictionary (2nd ed.). Oxford: Clarendon Press. p. 139. ISBN 978-0-19-861222-3.
"Myths and Facts". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. September 19, 2016. Archived from the original on February 7, 2017. Retrieved February 4, 2018.
Ryden, America's Last Wild Horses, p. 129
Wyman 1966, p. 91.
"Tom McKnight obituary". AAG.org. Association of American Geographers. 2004. Archived from the original on September 6, 2015. Retrieved June 28, 2015.
Dobie 2005, p. 108.
"J. Edward de Steiguer". deSteiguer.com. Archived from the original on August 13, 2015. Retrieved July 4, 2015.
de Steiguer 2011, p. loc2253, Chapter 7: America Sweeps onto the Great Plains.
Ford, John Salmon (2010) [1987]. Rip Ford's Texas. University of Texas Press. pp. 143–144. ISBN 978-0-292-77034-8.
Dobie 2005, pp. 108–109.
Givens, Murphy (November 23, 2011). "Chasing mustangs in the Wild Horse Desert". Corpus Christi Caller Times. Retrieved June 29, 2015.
Grant, Ulysses (1995). Personal Memoirs of U.S. Grant. Dover Publications. pp. 28, 29. ISBN 978-0-486-28587-0.
Dobie 2005, p. 316.
Morin, Honest Horses, p. 3"
Berger, Wild Horses, p. 36.
Wheeler, Sessions S. (2003). Nevada's Black Rock Desert. Caxton Press. p. 98. ISBN 978-0-87004-539-4.
Young i Sparks, Bestiar al desert fred, p. 215
Young i Sparks, Bestiar al desert fred, pp. 216–217
de Steiguer 2011, p. loc2595.

"Cavalls salvatges i burros del país Mustang" (PDF). Oficina de Gestió de Terres dels EUA. p. 5. Arxivat de l'original (PDF) el 6 de setembre de 2015.
Cruise, David; Griffiths, Alison (2010). El cavall salvatge Annie i l'últim dels Mustangs: La vida d'Annie Johnston. Simon & Schuster. p. 6. ISBN 978-1-4165-5335-9.
Patterson, Gretchen. "La preservació del cavall colonial espanyol" (PDF). horseoftheamericas.com. Arxivat de l'original (PDF) el 22 de desembre de 2015. Recuperat el 27 d'agost de 2015.
Dobie 2005, p. 321.
Amaral, Mustang, p. 12
Wyman 1966, p. 161.
Sherrets 1984.
blm_admin (10 d'agost de 2016). "Sobre: Història del BLM". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. Arxivat de l'original el 17 de març de 2017. Recuperat el 8 de maig de 2018.
Curnutt, Jordan (2001). Animals i la llei: un llibre de referència. ABC-CLIO. p. 142. ISBN 978-1-57607-147-2.
"Història del programa: L'Acta Wild Horse Annie". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. 19 de setembre de 2016. Arxivat de l'original el 30 d'abril de 2018. Recuperat el 5 de gener de 2018.
"Codi dels EUA § 47 - Ús d'aeronaus o vehicles motoritzats per caçar certs cavalls salvatges o burros; la contaminació dels abeuradors". Facultat de Dret de Cornell. 8 de setembre de 1959. Arxivat de l'original el 27 de gener de 2016.
Mangum, A. J. (desembre de 2010). "El dilema del Mustang". Genet de l'Oest. p. 77.
"Informació de context sobre HR297" (PDF). house.gov. gener de 2005. Arxivat de l'original (PDF) el 30 d'abril de 2006. Recuperat el 9 d'agost de 2010.
"Benvinguts al Refugi Nacional de Vida Salvatge Sheldon". FWS.gov. Grup de Desenvolupament Web de la Regió del Pacífic, Servei de Pesca i Vida Salvatge dels EUA. Arxivat de l'original el 21 de febrer de 2018. Recuperat el 8 de maig de 2018.
"Gestió de cavalls ferals a terres del Servei de Parcs Nacionals". TheHorse.com. 2 d'abril de 2015. Arxivat de l'original el 6 de febrer de 2016. Recuperat el 8 de maig de 2018.
"Cavalls del Parc Nacional Theodore Roosevelt". NPS.gov. Servei de Parcs Nacionals dels EUA. Arxivat de l'original el 10 d'agost de 2017. Recuperat el 8 de maig de 2018.
"Actes: Fòrum Nacional de Cavalls Salvatges – Publicacions Agrícoles de Nevada". ContentDM.Library.UNR.edu. Reno: Biblioteca de la Universitat de Nevada. Arxivat de l'original el 20 de febrer de 2018. Recuperat el 8 de maig de 2018.
"Territoris de Cavalls i Ascos Salvatges". Arxivat de l'original el 18 de gener de 2009. Recuperat el 29 de gener de 2009.
Bloch, Sam (19 de setembre de 2019). "Com els cavalls salvatges d'Amèrica acaben en escorxadors a l'estranger". El comptador. Recuperat el 14 de desembre de 2021.
blm_admin (19 de setembre de 2016). "Programes: Cavalls salvatges i burro: Gestió de ramats: Manteniment de la pastura i la salut del ramat". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. Arxivat de l'original el 7 de febrer de 2017. Recuperat el 8 de maig de 2018.
jlutterman@blm.gov (19 d'octubre de 2016). "Programes: Cavall salvatge i burro: Sobre: Dades: Estimacions de població". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. Arxivat de l'original el 22 de gener de 2017. Recuperat el 8 de maig de 2018.
Masters, Ben (9 d'agost de 2017). "Mustangs en crisi". Genet de l'Oest. Arxivat de l'original l'11 de desembre de 2023.
blm_admin (19 de setembre de 2016). "Programes: Cavall Salvatge i Burro: Gestió de Ramats: Àrees de Gestió de Ramats". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. Arxivat de l'original el 7 de febrer de 2017. Recuperat el 8 de maig de 2018.
"Equidae". Research.AMNH.org. Museu Americà d'Història Natural. Arxivat de l'original el 9 d'abril de 2016.
Vershinina, Alisa O.; Heintzman, Peter D.; Froese, Duane G.; Zazula, Grant; Cassatt-Johnstone, Molly; Dalén, Amor; Sarkissian, Clio Der; Dunn, Shelby G.; Ermini, Luca; Gamba, Cristina; Groves, Pamela (2021). "Els genomes antics dels cavalls revelen el moment i l'abast de les dispersions a través del pont terrestre de Bering". Ecologia molecular. 30 (23): 6144–6161. Bibcode:2021MolEc.. 30.6144V. doi:10.1111/mec.15977. HDL:10037/24463. ISSN 1365-294X. PMID 33971056. S2CID 234360028.
Weinstock, J.; et al. (2005). "Evolution, systematics, and phylogeography of pleistocene horses in the New World: A molecular perspective". PLOS Biology. 3 (8) e241. doi:10.1371/journal.pbio.0030241. PMC 1159165. PMID 15974804.
Barrón-Ortiz, Christina I.; Rodrigues, Antonia T.; Theodor, Jessica M.; Kooyman, Brian P.; Yang, Dongya Y.; Speller, Camilla F. (August 17, 2017). Orlando, Ludovic (ed.). "Cheek tooth morphology and ancient mitochondrial DNA of late Pleistocene horses from the western interior of North America: Implications for the taxonomy of North American Late Pleistocene Equus". PLoS One. 12 (8)
e0183045. Bibcode:2017PLoSO..1283045B. doi:10.1371/journal.pone.0183045. ISSN 1932-6203. PMC 5560644. PMID 28817644.
Heintzman, Peter D.; Zazula, Grant D.; MacPhee, Ross D. E.; Scott, Eric; Cahill, James A.; McHorse, Brianna K.; Kapp, Joshua D.; Stiller, Mathias; Wooller, Matthew J.; Orlando, Ludovic; Southon, John; Froese, Duane G.; Shapiro, Beth

(2017). "A new genus of horse from Pleistocene North America". eLife. 6 e29944. doi:10.7554/eLife.29944. PMC 5705217. PMID 29182148.
Orlando, Ludovic; Ginolhac, Aurélien; Zhang, Guojie; Froese, Duane; Albrechtsen, Anders; Stiller, Mathias; Schubert, Mikkel; Cappellini, Enrico; Petersen, Bent; Moltke, Ida; Johnson, Philip L. F. (26 June 2013). "Recalibrating Equus evolution using the genome sequence of an early Middle Pleistocene horse". Nature. 499 (7456): 74–78. Bibcode:2013Natur.499...74O. doi:10.1038/nature12323. ISSN 0028-0836. PMID 23803765. S2CID 4318227.
"Ice Age Horses May Have Been Killed Off by Humans". National Geographic News. May 1, 2006. Archived from the original on June 26, 2006.
Haile, James; Frose, Duane G.; MacPhee, Ross D. E.; Roberts, Richard G.; Arnold, Lee J.; Reyes, Alberto V.; Rasmussen, Morton; Nielson, Rasmus; Brook, Barry W.; Robinson, Simon; Dumoro, Martina; Gilbert, Thomas P.; Munch, Kasper; Austin, Jeremy J.; Cooper, Alan; Barnes, Alan; Moller, Per; Willerslev, Eske (2009). "Ancient DNA reveals late survival of mammoth and horse in interior Alaska". Proceedings of the National Academy of Sciences. 6 (52): 22352–22357. Bibcode:2009PNAS..10622352H. doi:10.1073/pnas.0912510106. PMC 2795395. PMID 20018740.
Masters, Ben (February 6, 2017). "Wild Horses, Wilder Controversy". National Geographic. Archived from the original on February 21, 2018. Retrieved February 20, 2018.
"4". Wild and Free Roaming Horses and Burros: Final Report (Report). Washington DC: National Research Council, National Academies Press. 1982. pp. 11–13. Archived from the original on December 31, 2017.
Kirkpatrick, Jay F.; Fazio, Patricia M. Wild Horses as Native North American Wildlife (Report). Archived from the original on May 8, 2018. Retrieved February 20, 2018.
"The Surprising History of America's Wild Horses". LiveScience.com. July 24, 2008. Retrieved August 9, 2010.
Final Position Statement: Feral Horses and Burros in North America (PDF) (Report). The Wilderness Society. July 2011. Archived (PDF) from the original on August 13, 2016.
"8". Social Considerations in Managing Free-Ranging Horses and Burros (Report). Washington DC: National Research Council, National Academies Press. 2013. pp. 240–241. Archived from the original on February 21, 2018.
"FAQ". American Wild Horse Campaign. January 31, 2015. Archived from the original on February 21, 2018. Retrieved February 20, 2018.
Bellisle, Martha. "Legislative battle brews over Nevada's wild horses". HorseAid's Bureau of Land Management News. International Generic Horse Association. Associated Press. Archived from the original on November 23, 2010. Retrieved August 9, 2010.
Budiansky 1997, p. 31.
"Wild Horses and the Ecosystem". American Wild Horse Campaign. October 2, 2012. Archived from the original on February 21, 2018. Retrieved February 20, 2018.
Budiansky 1997, p. 186.
Budiansky 1997, p. 29.
"7". Establishing and Adjusting Appropriate Management Levels (Report). Washington DC: National Research Council, National Academies Press. 2013. p. 207. Archived from the original on February 22, 2018.
Davies, K.W.; Vavra, M.; Schultz, B.; Rimbey, M. (2014). "Implications of Longer Term Rest from Grazing in the Sagebrush Steppe". Journal of Rangeland Applications. 1: 14–34. Archived from the original on September 5, 2015. Retrieved July 31, 2015.
Nazzaro, Robin N. (October 2008). Effective Long-Term Options Needed to Manage Unadoptable Wild Horses (PDF) (Report). Government Accountability Office. p. 12. Archived (PDF) from the original on September 24, 2015.
Using Science to Improve the BLM Wild Horse and Burro Program: A Way Forward (Report). Washington DC: National Academies Press. 2013. Archived from the original on December 1, 2017.
Turner, John W. Jr.; Morrison, Michael L. (2008). "Influence of Predation by Mountain Lions on Numbers and Survivorship of a Feral Horse Population". Southwestern Naturalist. 46 (2): 183–190. doi:10.2307/3672527. JSTOR 3672527. Archived from the original on August 29, 2008. Retrieved August 29, 2008.
Using Science to Improve the BLM Wild Horse and Burro Program: A Way Forward (Report). Washington DC: National Academies Press. 2013. Archived from the original on December 1, 2017.
Grayson, Donald K. (1993). The Desert's Past a Natural Prehistory of the Great Basin. Washington DC: Smithsonian Institution Press.
Using Science to Improve the BLM Wild Horse and Burro Program: A Way Forward (Report). Washington DC: National Academies Press. 2013. Archived from the original on December 1, 2017.
"The terrible truth about wild horse and burro bait trapping". 3 May 2015.
French, Brett (September 3, 2009). "Controversial roundup of mustangs begins in Pryor Mountains". Billings Gazette. Archived from the original on February 13, 2015. Retrieved February 4, 2011.
"Adoption and Purchase Frequently Asked Questions". BLM.gov. U.S. Bureau of Land Management. September 19, 2016. Archived from the original on February 7, 2017. Retrieved March 4, 2018.
Nazzaro, Robin N. (octubre de 2008). Opcions efectives a llarg termini necessàries per gestionar cavalls salvatges no adoptables (PDF) (Informe). Oficina de Responsabilitat del Govern dels EUA. pp. 59–60. Arxivat (PDF) de l'original el 24

de setembre de 2015.
"La "Solució Final" per als Cavalls Salvatges?". Pàgina de cavalls de KBR. Knightsen, Califòrnia / Diligència, Nevada: Kickin' Back Ranch. 2004. Arxivat de l'original el 17 de març de 2016. Recuperat el 4 de març de 2018.
"El canvi d'imatge extrem dels Mustangs". Arxivat de l'original l'1 de setembre de 2009.
"Marques de congelació". BLM.gov. Oficina de Gestió de Terres dels EUA. 29 d'agost de 2012. Arxivat de l'original el 14 de febrer de 2015. Consultat el 21 de maig de 2015.
"Programa de Cavalls i Asques Salvatges". Oficina de Gestió de Terres. Consultat el 15-05-2025.

Fonts

Bennett, Deb (1998). Conqueridors: Les arrels de l'equitació al Nou Món (1a ed.). Solvang, Califòrnia: Amigo Publications. ISBN 978-0-9658533-0-9.
Budiansky, Stephen (1997). La naturalesa dels cavalls: explorant l'evolució, la intel·ligència i el comportament equí. Nova York: Free Press. ISBN 978-0-684-82768-1.
de Steiguer, J. Edward (2011). Cavalls salvatges de l'Oest: Història i política dels Mustangs d'Amèrica. Tucson: University of Arizona Press. ISBN 978-0-8165-2826-4.
Dobie, J. Frank (2005) [1952]. The Mustangs (edició en rústica). Boston: Little, Brown i companyia. ISBN 978-0-8032-6650-6.
Haines, Francis (juliol de 1938). "L'expansió cap al nord dels cavalls entre els indis de les planes" (PDF). Antropòleg americà. 40 (3). Wiley: 429–437. doi:10.1525/aa.1938.40.3.02a00060. Recuperat el 13 de juny de 2015.
Haines, Francis (gener de 1938). "D'on treien els indis de les planes els seus cavalls?" Antropòleg americà. 40 (1): 112–117. doi:10.1525/aa.1938.40.1.02a00110. Recuperat el 19 de maig de 2015.
McKnight, Tom L. (octubre de 1959). "El cavall salvatge a Anglo-Amèrica". Revisió Geogràfica. 49 (4): 506–525. Bibcode:1959GeoRv.. 49..506M. doi:10.2307/212210. JSTOR 212210.
Comitè per revisar el Programa de Gestió de Cavalls i Burros Salvatges de l'Oficina de Gestió de Terres (2013). Utilitzar la ciència per millorar el programa BLM de cavalls salvatges i burros: un camí a seguir. Washington DC: Junta d'Agricultura i Recursos Naturals, Divisió d'Estudis de la Terra i la Vida, Consell Nacional de Recerca, National Academies Press. ISBN 978-0-309-26497-6.
Sherrets, Harold (1984). "La Llei de Pasturatge Taylor, 1934-1984, 50 anys de progrés, impactes dels cavalls salvatges en la gestió de les terres de pasturatge". Boise: Oficina de Gestió de Terres, Oficina de l'Estat d'Idaho.
Wyman, Walker D. (1966) [1945]. El Cavall Salvatge de l'Oest. Lincoln, Nebraska: University of Nebraska Press. ISBN 978-0-8032-5223-3.

Lectures

Wikimedia Commons té contingut multimèdia relacionat amb cavalls ferals d'Amèrica.

Roe, Frank Gilbert (1974) [1955]. L'indi i el cavall. Norman: Editorial de la Universitat d'Oklahoma.
Luís, Cristina; Bastos-Silveira, Cristiane; Cothran, E. Gus; Oom, Maria do Mar (21 de desembre de 2005). "Orígens ibèrics de les races de cavalls del Nou Món". Diari d'Herència. 97 (2): 107–113. doi:10.1093/jhered/esj020. PMID 16489143.
Morin, Paula (2006) Cavalls honestos: cavalls salvatges de la Gran Conca. Reno: University of Nevada Press
Nimmo, D. G.; Miller, K. K. (2007) Dimensions ecològiques i humanes de la gestió dels cavalls ferals a Austràlia: una

revisió. Wildlife Research, 34, 408–417
Text de la Llei de Cavalls i Burros Lliures Salvatges de 1971

Enllaços

Programa de Cavalls i Burros Salvatges del BLM dels EUA